

Terms of Reference: tweede projectoproep

Initiatief Urban Innovative Actions

16/12/2016 – 14/04/2017

Inhoudsopgave

1.	Inleiding.....	3
2.	Subsidiabele autoriteiten - Wie kan een aanvraag indienen.....	4
3.	Thema's voor de tweede Projectoproep	9
4.	Uitgangspunten voor de financiering	18
5.	Het genereren en ontwikkelen van projecten	19
	5.1 Partnerschappen voor Urban Innovative Actions.....	19
	5.2. Projectactiviteiten.....	21
	5.3 Begrotingslijnen en subsidiabele kosten	22
6.	Aanvraagprocedure	22
7.	Selectieprocedure	23
	7.1 Subsidiabiliteitscontrole	24
	7.2 Strategische beoordeling.....	25
	7.3 Operationele beoordeling.....	26
	7.4 Scoresysteem	27
8.	Aanbestedingen, accountantscontrole en staatssteun	27
9.	Aanspreekpunt.....	29
10.	Belangrijke datums	29

1. Inleiding

Zoals vermeld in artikel 8 van de EFRO-Verordening, kan EFRO innovatieve acties ondersteunen op het vlak van duurzame stedelijke ontwikkeling. Tegen die achtergrond heeft de Europese Commissie het initiatief Urban Innovative Actions (Urban Innovative Actions – UIA) gelanceerd. Dit is gericht op het vinden en uitproberen van nieuwe oplossingen voor vraagstukken die verband houden met duurzame stedelijke ontwikkeling en die relevant zijn voor de hele Unie.

Het UIA-initiatief is dan ook vooral bedoeld om steden in heel Europa de ruimte en de middelen te bieden om gedurfde en onconventionele ideeën voor de aanpak van onderling samenhangende uitdagingen uit te proberen. Door te experimenteren zal blijken hoe deze oplossingen in de complexe werkelijkheid uitwerken. Projecten moeten innovatief en van goede kwaliteit zijn, moeten in overleg met belangrijke stakeholders worden opgezet en uitgevoerd, en moeten bovendien resultaatgericht en overdraagbaar zijn.

Stedelijke autoriteiten zouden deze kans die het UIA-Initiatief biedt moeten aangrijpen om van “gewone projecten” (die zouden kunnen worden gefinancierd door “traditionele” financieringsbronnen, waaronder reguliere EFRO-Programma's) over te gaan naar projecten waarbij risico wordt genomen en ambitieuze en creatieve ideeën worden omgezet in prototypes die kunnen worden getest in reële stedelijke omgevingen. UIA kan met andere woorden pilootprojecten ondersteunen die te riskant zijn om te worden gefinancierd door traditionele financieringsbronnen, op voorwaarde dat zij zeer innovatief en experimenteel zijn.

Het UIA Initiatief heeft een totaal EFRO-budget van rond de EUR 372 miljoen.

UIA projecten zullen worden geselecteerd door jaarlijkse Oproepen tot indiening van voorstellen van 2015 tot 2020 over één of meerdere onderwerpen voorgesteld door de Commissie. Elke actie kan tot een maximum van EUR 5 miljoen co-financiering van EFRO ontvangen. De uitvoering van een project moet plaatsvinden binnen een periode van maximum 3 jaar. Er is geen ideale omvang voor UIA projectbudgetten. Het is mogelijk dat kleine projecten (d.w.z. onder EUR 1 miljoen vereist van EFRO) minder kans maken om te worden geselecteerd daar zij het moeilijk kunnen vinden om aan te tonen dat de acties van voldoende omvang zijn om zinvolle conclusies uit te trekken. Anderzijds moeten projecten met aanzienlijke investeringskosten, met name tegen het einde van de uitvoeringsperiode, aantonen dat de kosten in verhouding staan tot het doel en gerechtvaardigd zijn.

De uitvoering van een project moet plaatsvinden binnen een periode van maximum 3 jaar.

Het UIA Initiatief is een instrument van de Commissie en wordt beheerd door het Directoraat Generaal voor Regionaal en Stedelijk Beleid onder indirect beheer. Voor de uitvoering van het Initiatief heeft de Commissie de Regio Hauts-de-France¹ aangewezen als Uitvoerende entiteit. Voor het beheer van het Initiatief is een Permanent Secretariaat (PS) opgezet².

Door middel van deze Terms of Reference worden in aanmerking komende autoriteiten uitgenodigd om projectvoorstellen in te dienen in het kader van de tweede projectoproep. Voor deze projectoproep is een budget van 50 miljoen euro beschikbaar.

In dit document wordt beschreven welke eisen worden gesteld bij deze tweede projectoproep en hoe de aanvraagprocedure verloopt. Het moet worden gelezen in samenhang met de UIA-Guidance en de instructies bij het Aanvraagformulier, te vinden op de website van UIA en geüpdatet in het kader van de tweede projectoproep.

2. Subsidiabele autoriteiten - Wie kan een aanvraag indienen

Op grond van artikel 2 UIA kunnen volgende autoriteiten ondersteuning aanvragen voor de uitvoering van Urban Innovative Actions:

- a. Plaatselijke administratieve eenheden die op basis van de urbanisatiegraad worden gedefinieerd als agglomeratie, stad of voorstad, met ten minste 50.000 inwoners.
- b. Verenigingen of groeperingen van stedelijke autoriteiten van Plaatselijke Administratieve Eenheden die op basis van de urbanisatiegraad worden gedefinieerd als agglomeratie, stad of voorstad, met een totale bevolking van ten minste 50.000 inwoners; hiertoe kunnen behoren grensoverschrijdende verenigingen of groeperingen, verenigingen of groeperingen in verschillende regio's en/of lidstaten.

Alleen subsidiabele stedelijke autoriteiten zoals gedefinieerd in artikel 2 van de Gedelegeerde Handeling kunnen een Aanvraagformulier indienen in het kader van een UIA-projectoproep.

¹ Voorheen Regio Nord-Pas de Calais

² Informatie en contactgegevens van het Permanent Secretariaat vindt u hier: <http://www.uia-initiative.eu/en/about-us/meet-team>

De definitie van Plaatselijke Administratieve Eenheden (PAE's) en de classificatie volgens de graad van verstedelijking ³ en de cijfers over het aantal inwoners zijn gebaseerd op informatie verstrekt door Eurostat in de **Correlatietabel LAU2-NUTS2010, EU28 (2012)**⁴. Deze tabel zal worden gebruikt door het Permanent Secretariaat van UIA als voornaamste referentiedocument voor de subsidiabiliteitscontrole. Aanvragers worden verzocht te verwijzen naar de Correlatietabel om hun subsidiabiliteit na te gaan en verstrekken informatie over de PAE's die binnen hun bestuurlijke grenzen liggen en de cijfers met betrekking tot het aantal inwoners.

Bijkomende gedetailleerde informatie over de subsidiabiliteit van stedelijke autoriteiten wordt verstrekt in de volgende delen.

a) Subsidiabele aanvragers van de eerste categorie zijn:

1. Gemeenten/stadsbesturen waarvan de bestuurlijke grenzen overeenstemmen met één enkele PAE. In dit geval wordt de PAE geclassificeerd op basis van de urbanisatiegraad gedefinieerd als agglomeratie, stad of voorstad (code 1 en/of 2 in de Correlatietabel – kolom Urbanisatiegraad) en heeft zij ten minste 50.000 inwoners.
2. Gemeenten/stadsbesturen waarvan de bestuurlijke grenzen verschillende PAE's omvatten. Dit is het geval voor gemeenten/stadsbesturen in Portugal, het Verenigd Koninkrijk, Ierland, Griekenland en Letland waar de Eurostat-definitie van PAE niet overeenstemt met gemeenten/stadsbesturen maar met infra-gemeentelijke eenheden (parochies) of statistische eenheden (kieswijken). In dit geval kan de gemeente/stadsbestuur subsidiabel zijn indien zij een totaal van 50.000 inwoners heeft en indien de meerderheid (meer dan 50%) van de inwoners in PAE's woont die op basis van de urbanisatiegraad zijn geclassificeerd als agglomeratie, stad of voorstad (code 1 en/of 2 in de Correlatietabel – kolom Urbanisatiegraad)
3. Georganiseerde agglomeraties die een vereniging / groepering zijn van stedelijke autoriteiten die voldoen aan de volgende criteria:

³ Definitie van of Plaatselijke Administratieve Eenheden en graad van verstedelijking zijn hier beschikbaar: <http://ec.europa.eu/eurostat/web/nuts/local-administrative-units> ; http://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Glossary:Degree_of_urbanisation

⁴ De Correlatietabel LAU2-NUTS2010, EU28 (2012) kan hier worden gedownload: <http://ec.europa.eu/eurostat/web/nuts/local-administrative-units>

- ✓ Officieel erkend worden als een lokaal overheidsniveau (in tegenstelling tot het regionale en provinciale niveau) door de nationale wet met de verplichting voor gemeenten/stadsbesturen om zich aan te sluiten bij de supra-gemeentelijke organisatie (verenigingen gevormd op vrijwillige basis, voor een specifiek doel en/of voor een beperkte duur, behoren daarom niet tot deze categorie)
- ✓ Uitsluitend bestaan uit gemeenten/stadsbesturen (verenigingen waarbij andere instellingen betrokken zijn zoals universiteiten, kamers van koophandel, etc.)
- ✓ Over specifieke bevoegdheden beschikken, vastgelegd in nationale wetgeving, gedelegeerd door de gemeenten betrokken bij beleidsterreinen die relevant zijn voor het UIA project. Verenigingen worden verzocht precieze referenties te verstrekken van het nationale wettelijke kader. Georganiseerde agglomeraties beschikken over exclusieve bevoegdheden voor het ontwerp en de uitvoering op beleidsterreinen die relevant zijn voor het UIA-project
- ✓ Specifieke politieke (met rechtstreekse vertegenwoordiging van de betrokken gemeenten) en bestuurlijke (toegewezen personeel) structuur

Voorbeelden van georganiseerde agglomeraties in het kader van het UIA-initiatief zijn:

- ✓ Frankrijk: Métropoles, Communautés Urbaines, Communautés d'Agglomération en Communautés de Communes
- ✓ Italië: Città Metropolitane en Unione di Comuni
- ✓ Duitsland: Landkreis
- ✓ Spanje: Mancomunidades en Area Metropolitana Barcelona
- ✓ Verenigd Koninkrijk: Combined Authorities

In het kader van het UIA-Initiatief worden georganiseerde agglomeraties beschouwd als een enkele stedelijke autoriteit die alle betrokken gemeenten/stadsbesturen vertegenwoordigt. In een projectvoorstel ingediend door een georganiseerde agglomeratie zal deze daarom worden aangeduid als Stedelijke Hoofddoorheid.

Om na te gaan of de georganiseerde agglomeraties in aanmerking komen voor subsidie, zal het PS controleren of het totale aantal inwoners ten minste 50.000 is en of de meerderheid (meer dan 50%) van de inwoners woont in PAE's in de agglomeratie die op basis van de urbanisatiegraad zijn geclassificeerd als agglomeratie, stad of voorstad.

- b) Subsidiabele aanvragers van de tweede categorie zijn verenigingen / groeperingen van stedelijke autoriteiten die niet de juridische status van georganiseerde agglomeraties hebben.

Verenigingen / groeperingen van stedelijke autoriteiten (nationale/regionale verenigingen van stedelijke autoriteiten, territoriale pacts, ontwikkelingsdistricten, etc.) alsook individuele stedelijke autoriteiten zonder geformaliseerde samenwerkingsovereenkomsten maar die wel bereid zijn om gezamenlijk een aanvraag in te dienen in het kader van het UIA-Initiatief, kunnen geen aanvraag indienen als een afzonderlijke stedelijke autoriteit.

Zij moeten een van de betrokken gemeenten/stadsbesturen aanduiden als Stedelijke hoofddooriteit en de andere opgeven als stedelijke partnerautoriteiten.

Om in aanmerking te komen moeten alle betrokken stedelijke autoriteiten (Hoofd- en Partnerautoriteiten) erkend zijn als Plaatselijke Administratieve Eenheden en op basis van de urbanisatiegraad zijn geclassificeerd als agglomeratie, stad of voorstad. In geval van stedelijke autoriteiten waarvan de administratieve grenzen meer dan één Plaatselijke Administratieve Autoriteit omvatten, zijn dezelfde regels voor de definitie van de urbanisatiegraad van toepassing als die beschreven onder punt a.2 van dit deel.

De relatie tussen de Stedelijke Hoofddooriteiten en de Stedelijke Partnerautoriteiten hoeft niet te zijn geformaliseerd op het moment van indiening van het Aanvraagformulier. Indien het voorstel wordt goedgekeurd en ondersteund, zal het PS van de UIA aan de Stedelijke Hoofddooriteit een model van partnerschapsovereenkomst verstrekken dat moet worden ondertekend door alle betrokken partners (stedelijke partnerautoriteiten en Uitvoeringspartners) tijdens de eerste maanden van de uitvoeringsfase.

Voor meer informatie over de taken en verantwoordelijkheden van de Stedelijke Hoofddooriteiten en Partnerautoriteiten (en Uitvoeringspartners) moeten aanvragers gebruik maken van paragraaf 5.1 van deze Terms of Reference evenals paragraaf 2.1 van de UIA Guidance.

In het verleden is gebleken dat projecten die worden uitgevoerd door verenigingen of groeperingen van steden zonder de status van georganiseerde agglomeratie, waarbij meer dan drie niet aan elkaar

grenzende stedelijke autoriteiten (hoofd- en partner autoriteiten) waren betrokken, het risico lopen dat de samenhang verloren gaat en dat het lastig is om tot zinvolle resultaten te komen. Daarom is het advies dat verenigingen en/of groeperingen van stedelijke autoriteiten (zonder de status van georganiseerde agglomeratie) die een aanvraag willen indienen, wél aan elkaar moeten grenzen en het aantal partnerautoriteiten moeten beperken.

2.1.1 Gemeenschappelijke vereisten voor in aanmerking komende stedelijke autoriteiten

Naast de hierboven beschreven principes voor elke categorie van in aanmerking komende stedelijke autoriteiten, gelden de volgende principes voor alle in aanmerking komende stedelijke autoriteiten in het kader van het UIA-Initiatief:

- Alle stedelijke autoriteiten moeten zich in een EU-lidstaat bevinden.
- Alleen in aanmerking komende stedelijke autoriteiten zoals hierboven gedefinieerd kunnen een Aanvraagformulier indienen in het kader van een UIA-projectoproep. Een Aanvraagformulier ingediend door een Uitvoeringspartner kan niet in aanmerking worden genomen.
- Een stedelijke autoriteit of een georganiseerde agglomeratie kan slechts betrokken zijn bij één projectvoorstel in het kader van elke Projectoproep (zelfs als deze projectvoorstellen worden ingediend onder verschillende onderwerpen in dezelfde Projectoproep). De regel geldt ook voor de Stedelijke partnerautoriteiten (een gemeente kan slechts betrokken zijn bij één projectvoorstel, hetzij als Stedelijke Hoofdautoriteit of hetzij als Stedelijke partnerautoriteit).
- Stedelijke autoriteiten die reeds worden ondersteund in een goedgekeurd project door het UIA-Initiatief in het kader van een voorgaande Projectoproep kunnen geen nieuw Aanvraagformulier indienen voor hetzelfde onderwerp voor de gehele duur van het Initiatief.

Agentschappen en bedrijven (bijv. op het gebied van energie/afvalbeheer, economische ontwikkeling, toeristische promotie, etc.) die deels of volledig in het bezit zijn van een gemeente/stadsbestuur, worden niet beschouwd als Plaatselijke Administratieve Eenheden en kunnen dan ook niet erkend worden als in aanmerking komende stedelijke autoriteiten. Niettemin kunnen deze organisaties betrokken zijn bij een partnerschap als Uitvoeringspartners (meer details over de taken en

verantwoordelijkheden van Uitvoeringspartners worden gegeven in paragraaf 5.1 van deze Terms of Reference alsook in paragraaf 2.1 van de UIA Guidance)

Zoals vermeld in voorgaande alinea's, zal het PS van de UIA de spreadsheet **Correlatietabel LAU2-NUTS2010, EU28 (2012)** gebruiken als voornaamste instrument om na te gaan of er voldaan is aan de subsidiabiliteitscriteria. Aanvragers wordt daarom sterk aangeraden om de spreadsheet te bekijken en zelfevaluatie uit te voeren inzake hun subsidiabiliteit alvorens het Aanvraagformulier in te vullen.

In geval van leemten, inconsistenties of twijfels betreffende de interpretatie van de gegevens in de Eurostat spreadsheet, wordt aanvragers sterk aangeraden om contact op te nemen met de het PS van de UIA alvorens het Aanvraagformulier in te vullen en in te dienen.

Tijdens de subsidiabiliteitscontrole zal het PS van UIA, wanneer er twijfel is over de subsidiabiliteit van een kandidaat, in overleg met alle relevante partners, waaronder Eurostat, nagaan of hij in aanmerking komt voor subsidie.

3. Thema's voor de tweede Projectoproep

De Commissie heeft besloten om de onderwerpen waarop Stedelijke Autoriteiten zich via het UIA-initiatief kunnen richten, nauw te laten aansluiten bij de Stedelijke Agenda van de EU.

Dit betekent dat iedere UIA-projectoproep het accent zal leggen op een beperkt aantal onderwerpen.

Voor de tweede projectoproep geldt dat er projectvoorstellen kunnen worden ingediend met betrekking tot:

- Integratie van migranten en vluchtelingen
- Circulaire economie
- Duurzame stedelijke mobiliteit

Stedelijke autoriteiten die een aanvraag indienen in het kader van een UIA Projectoproep worden verzocht slechts één van de voorgestelde onderwerpen te kiezen. Daar er moet worden gestreefd naar een geïntegreerde benadering om de geïdentificeerde uitdagingen doeltreffend aan te pakken,

hebben aanvragers in het Aanvraagformulier de mogelijkheid om de verbanden met en externe effecten op andere onderwerpen en beleidsterreinen te beschrijven.

Zoals gezegd hoopt de Commissie op projecten die creatieve, innovatieve en duurzame oplossingen bieden voor deze problemen. Omdat UIA ook is bedoeld als proeftuin voor nieuwe ideeën, wil de Commissie vernieuwende experimenten op basis van ervaringen in uiteenlopende disciplines stimuleren. Daarom heeft de Commissie niet heel scherp afgebakend welke soorten projectvoorstellen zij voor ogen heeft.

In termen van ondersteuning aan de thematische doelstellingen en investeringsprioriteiten van EFRO, moet het project als geheel bijdragen aan de thematische doelstellingen en investeringsprioriteiten van het EFRO. UIA-projecten die bijdragen tot Thematische doelstellingen 8-10 (d.w.z. de meer sociaalgerichte) kunnen worden ondersteund op voorwaarde dat:

- de kennis die door het project als geheel wordt gegenereerd, daadwerkelijk bijdraagt aan de thematische doelstellingen en investeringsprioriteiten van het EFRO; en
- het project niet overwegend gericht is op een activiteit die doorgaans door het Europees Sociaal Fonds (ESF) wordt beheerd

Houd er rekening mee dat bij de selectie en uitvoering van projectvoorstellen, de complementariteit en synergieën met andere investeringsprogramma's en beleidsvormen van de EU, evenals ondersteunde projecten, uiterst belangrijk is.

De selectiecommissie van het UIA-Initiatief zal duplicatie trachten te vermijden bij het selecteren van projecten.

De volgende delen geven gedetailleerde beschrijvingen voor de 3 onderwerpen van de tweede projectoproep.

3.1 Integratie van migranten en vluchtelingen

Steden zijn vaak de eerste punten waar migranten en vluchtelingen in een gastland binnenkomen. Een allesomvattend integratiebeleid is dan ook een essentiële component van efficiënte stedelijke ontwikkeling. Door het aanbieden van kwaliteitsvolle diensten, infrastructuur en kansen, hebben

steden de capaciteit om de integratie van migranten en vluchtelingen in het stedelijk weefsel op lange termijn te verzekeren. Het stimuleren van integratie en wederzijds vertrouwen is echter een moeizaam, complex en langetermijnproces. Wanneer deze integratie in het stedelijk weefsel niet goed wordt begeleid, is het mogelijk dat niet wordt voorzien in de basisbehoeften en kan dit leiden tot de uitsluiting van migranten en vluchtelingen van de arbeidsmarkt, huisvesting, gezondheidszorg en onderwijs etc. Dit brengt op zijn beurt de sociale cohesie in gevaar. Dit is met name het geval wanneer steden grote en plotselinge bevolkingsbewegingen te verwerken krijgen waardoor hun diensten onder druk komen te staan. De Urban Innovative Actions ondersteunen steden om deze uitdagingen aan te gaan.

Om de reikwijdte van de subsidiabiliteit duidelijker te maken, is het belangrijk om uit te gaan van de volgende definities bij het uitwerken van voorstellen:

Migrant: Een bredere term dan immigrant en emigrant, verwijzend naar een persoon die vertrekt uit een land of regio om zich te vestigen in een ander land, vaak op zoek naar een beter leven. (Bron: Europees Migratienetwerk)

Vluchteling: Een onderdaan van een derde land die zich wegens een gegronde vrees voor vervolging om redenen van ras, godsdienst, nationaliteit, politieke overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep, buiten het land bevindt waarvan hij de nationaliteit bezit en de bescherming van dat land niet kan of, wegens deze vrees, niet wil invoeren, dan wel een staatloze die zich om dezelfde reden buiten het land bevindt waar hij vroeger gewoonlijk verbleef en daarheen niet kan, dan wel wegens genoemde vrees niet wil terugkeren (Richtlijn 2011/95/EU.)

In de praktijk betekent dit dat projecten zich kunnen richten op een hele reeks niet-EU burgers die in EU Lidstaten wonen, zoals onderdanen van derde landen, migranten zonder papieren, staatlozen, asielzoekers en erkende vluchtelingen.⁵ Acties moeten zich niet richten op EU-burgers die, hetzij tijdelijk, hetzij voor langetermijndoelinden, van een lidstaat naar een andere gaan.

De eerste prioriteit van deze oproep is de langetermijnintegratie van migranten en vluchtelingen, een complex proces dat geïntegreerde benaderingen vergt (waaronder de één-loket-benadering⁶). Daar integratie begint op de dag van aankomst in een Lidstaat, kunnen elementen van kortetermijnrespons in aanmerking worden genomen indien ze deel uitmaken van integratiestrategieën op lange termijn.

⁵ Voor meer informatie kunt u het glossarium raadplegen: http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/e-library/glossary/index_a_en.htm

⁶ De term één-loket-benadering verwijst naar de gecentraliseerde toegang tot verschillende soorten diensten.

Gezien de omvang van de steun van EFRO kunnen acties betrekking hebben op investeringen op het vlak van onderwijs, huisvesting, en voorzieningen voor kinderopvang, stadsvernieuwingsprogramma's voor achtergestelde wijken, acties om de isolatie van migranten en vluchtelingen, startende ondernemingen en anderen op ruimtelijk en onderwijsvlak, te verminderen. Om het allesomvattende karakter van de activiteiten te versterken, kunnen ook maatregelen gericht op investeringen in menselijk kapitaal, zoals beroepsopleiding, coaching, ontwikkeling van capaciteiten en vaardigheden, worden opgenomen. De volgende, niet-exhaustieve lijst geeft enkele voorbeelden:

- *Sociale infrastructuur*: acties kunnen omvatten: de ontwikkeling van hulpverlening in de buurt, buurthuizen, opvangcentra, gezinscentra etc..
- *Huisvestingsinfrastructuur*: maatregelen kunnen investeren in sociale huisvesting die de ruimtelijke isolatie van gemarginaliseerde gemeenschappen niet verder versterkt. Investerings moeten in de eerste plaats focussen op maatregelen die tegelijkertijd helpen om de fysieke isolatie te verminderen en/of weg te werken en om de toegang tot de basisdiensten te verbeteren.
- *Onderwijs*: Van kinderopvang tot hoger onderwijs kunnen acties gericht zijn op de toegang tot en de kwaliteit van het onderwijs. Zij kunnen ook betrekking hebben op de ontwikkeling van opleiding en taalcursussen.
- *Gezondheid*: een focus op het bieden van toegang tot medische zorg in het reguliere stelsel en het verstrekken van medische zorg voor de problemen die zich vooral voordoen bij recent aangekomen migranten en vluchtelingen zoals verwondingen (hypothermie, brandwonden, gastro-intestinale ziekten, hart- en vaatziekten, zwangerschaps- en bevallingsgerelateerde complicaties, diabetes en hypertensie), evenals psychologische ondersteuning en traumabegeleiding⁷ is mogelijk. Innovatieve acties kunnen betrekking hebben op investeringen in infrastructuur voor preventiediensten en eerstelijnszorg.

De Urban Innovative Actions kunnen ook focussen op specifieke (kwetsbare) groepen:

- Niet-begeleide minderjarigen⁸: Daar deze geïsoleerd en kwetsbaar zijn voor mensenhandel, kunnen acties kinderschermingsystemen ontwikkelen die een koppeling tot stand brengen tussen alle diensten die bedoeld zijn om geweld, misbruik, uitbuiting en verwaarlozing te

⁷ Wereldgezondheidsorganisatie (WHO): <http://www.euro.who.int/en/health-topics/health-determinants/migration-and-health/migrant-health-in-the-european-region/migration-and-health-key-issues>

⁸ Voor meer informatie over de moeilijke integratie van vluchtelingen en vrouwelijke asielzoekers zie: Europese Commissie, http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/what-we-do/policies/asylum/uam/uam_infographic_a4_en.pdf

voorkomen en te bestrijden, kinderen die niet door hun familie worden verzorgd, te ondersteunen, en kinderen in instellingen te beschermen.

- Vrouwen: Daar vrouwelijke migranten en vluchtelingen vaak specifieke moeilijkheden ondervinden om toegang te krijgen tot huisvesting, medische zorg, opleidingen en taalcursussen, evenals bij de toegang tot arbeidsmarkt, kunnen acties gericht zijn op het aanpakken van deze punten.⁹
- Jongeren waaronder jongeren met een migrantenachtergrond¹⁰: Daar zij vaak vroeg van school gaan en lager opgeleid zijn is de stap naar de arbeidsmarkt voor hen vaak moeilijker. Acties kunnen focussen op onderwijs en toegang de arbeidsmarkt maar ook op het bieden van ruimte voor interactie voor jongeren van verschillende achtergronden (bijv. door sport en culturele activiteiten en/of infrastructuur).

Tot slot, aangezien dit de tweede keer is dat het onderwerp integratie van migranten en vluchtelingen is opgenomen in een UIA-projectoproep, zouden wij aanvragers aanraden de bij de eerste projectoproep goedgekeurde projecten te bekijken om de reeds gefinancierde acties aan te vullen.

3.2 Circulaire economie:

Volgens het actieplan¹¹ beschreven door de EU zal een overgang naar de circulaire economie bijdragen tot de inspanningen voor de ontwikkeling van een duurzame, koolstofarme, hulpbronnenefficiënte en concurrerende economie. Dit zal het mogelijk maken dat producten, materialen en hulpbronnen zo lang mogelijk in de economie kunnen worden gehouden waardoor de afvalproductie kan worden teruggedrongen. In Europa woont 70% van de bevolking in steden¹² en zij centraliseren het merendeel van de economische activiteiten en groei. Steden zijn sterk afhankelijk van externe hulpbronnen om bijvoorbeeld te voldoen aan de vraag naar voedsel en energie van hun burgers. Het is ook in de steden dat de meeste goederen worden verbruikt, wat grote volumes afval genereert.

⁹ Europees Parlement:

[http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2016/556929/IPOL_STU\(2016\)556929_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2016/556929/IPOL_STU(2016)556929_EN.pdf)

¹⁰ Deze jongeren kunnen de nationaliteit van een EU-lidstaat hebben.

¹¹ Maak de cirkel rond – Een actieplan van de EU voor de circulaire economie: <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:52015DC0614>

¹² <http://www.uia-initiative.eu/en/initiative/uia-european-context>

Stedelijke autoriteiten bieden daarom de ideale context voor de ontwikkeling van de circulaire economie, dankzij hun nabijheid bij hun inwoners, dienstverleners en bedrijven¹³.

Een andere belangrijke prioriteit van het actieplan betreft het hergebruik van water. Waterschaarste en droogte zijn de laatste decennia in sommige delen van de EU verergerd, wat schadelijke gevolgen heeft voor ons milieu en de economie. Prognoses inzake klimaatverandering wijzen op een verslechterende situatie voor de beschikbaarheid van water in verschillende delen van Europa. Naast waterefficiëntiemaatregelen, is het hergebruik van behandeld afvalwater onder veilige en kostenefficiënte voorwaarden een waardevol instrument om de watervoorraad te vergroten en de druk op over-geëxploiteerde watervoorraden in de EU te verlichten.¹⁴

Stedelijke autoriteiten hebben een stevige ervaring opgebouwd in duurzaam afvalbeheer als een dienst van algemeen belang. Steden kunnen ook de aanzet geven naar meer duurzame productie- en consumptiemethoden, zoals nog niet aangeboord potentieel van hergebruik van water. De overschakeling naar de circulaire economie zullen gekwalificeerde arbeidskrachten vereisen met specifieke en soms nieuwe vaardigheden (met name in ontwerp), wat zal leiden tot nieuwe werkgelegenheid en sociale dialoog. Het zal een stimulans zijn voor de oprichting van nieuwe bedrijven (waaronder sociale ondernemingen) en bedrijfsmodellen, en het zal de samenwerking tussen fabrikanten en distributeurs bevorderen om duurzamere, herstelbare en recycleerbare producten te produceren.

Er worden geen strenge voorschriften gegeven voor de soorten projecten die wij verwachten, steden worden uitgenodigd om vooral aandacht te hebben voor volgende thema's en kwesties:

- Samenwerking met plaatselijke fabrikanten en distributeurs of door burgers geleide initiatieven en derde sector/sociale ondernemingen als een goede manier om duurzamere, herstelbare en recycleerbare producten te promoten.
- Het ondersteunen van een industriële symbiose zou samenwerking tussen bedrijven en het gebruik van door de industrie gegenereerde overschotten mogelijk maken.
- Steden kunnen consumptiepatronen beïnvloeden door het aanmoedigen van hergebruik en reparatie.
- Het bevorderen van een collaboratieve economie die producten of infrastructuur deelt zou burgers en bedrijven eerder zien als consumerende diensten dan als producten.

¹³ http://ec.europa.eu/environment/archives/ecoinnovation2014/1st_forum/pdf/ecoap-16th-report.pdf

¹⁴ EMA-verslag nr. 12/2016: <http://www.eea.europa.eu/publications/urban-adaptation-2016>

- Instrumenten zoals groene overheidsopdrachten en overheidsopdrachten voor innovatie met criteria ontwikkeld door overheden kunnen deze duurzaamheid en repareerbaarheid verzekeren bij het bepalen of herbekijken van criteria wordt nagestreefd.
- Het verbeteren van het beheer van gemeentelijk afval dat 10% van de totale afvalstromen in Europa vertegenwoordigt¹⁵.
- Preventie van voedselverspilling (100 miljoen ton per jaar wordt verspild¹⁶) in de waardeketen door verschillende stappen te nemen zoals gedragsverandering door sensibiliseringscampagnes. Verdere ontwikkeling van stedelijke compostsystemen, gekoppeld aan stadslandbouw en hydrocultuurprojecten.
- Recycleren of hergebruiken van materialen van bouw- en afbraakprojecten, een van de grootste afvalbronnen in Europa, waarvan vele in steden plaatsvinden.
- Afval van elektrische en elektronische apparatuur zoals mobiele telefoons, tv's en wasmachines, waarvan grote aantallen zijn geconcentreerd in steden, zal naar verwachting 12 miljoen ton bereiken tegen 2020. Steden hebben het moeilijk om dit type afval te beheren maar kunnen een sleutelrol spelen in recyclage en hergebruik van zeldzame aardmetalen en edele metalen die ze bevatten, waardoor de afhankelijkheid van import vermindert.
- Het promoten van waterhergebruik (bijv. opvangen van regenwater), als een maatregel om waterschaarste en droogte aan te pakken.
- Bijdragen aan meetbare en overdraagbare oplossingen hulpbronnefficiënte oplossingen door het documenteren van waargenomen basisgebruik en voortuitgang, door standaardindicatoren en passende gegevensverzameling , formaten, en delen en publiceren van regels.
- Verzekeren dat elke oplossing voor gegevensverwerking interoperabel is en gebaseerd op open standaarden.

Om een transitie naar de circulaire economie te verwezenlijken, verwacht de Europese Commissie van stedelijke autoriteiten dat zij alle stakeholders hierbij betrekken, van het ontwerp van producten tot hun hergebruik, wat zowel ten goede moet komen aan de economie als het milieu, en waartoe burgers en gemeenschappen bijdragen.

3.3 Duurzame stedelijke mobiliteit:

¹⁵ http://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Municipal_waste_statistics

¹⁶ Cijfer van DG Gezondheid en Voedselveiligheid:

http://ec.europa.eu/food/safety/food_waste/good_practices/awareness_information_education/index_en.htm

Om het hoofddoel van een transportsysteem te creëren dat tegemoetkomt aan de individuele behoeften voor een snelle, efficiënte, veilige en kostenefficiënte verplaatsing van mensen en goederen, moeten steden effectieve alternatieven implementeren, waaronder alternatieve brandstoffen, voor conventionele transportmiddelen en plaats maken voor de transitie naar een verantwoordelijker en minder vervuilende mobiliteit.

Steden zijn belangrijke knooppunten van het Europese transportsysteem daar de meeste verplaatsingen starten of eindigen in stedelijke gebieden. Transport in de stad speelt een grote rol in het realiseren van economisch concurrentievermogen, sociale cohesie en duurzame groei. Veel van de negatieve effecten van transport zoals verkeerscongestie, verkeersongelukken of vervuiling doen zich vooral voor in stedelijke gebieden¹⁷. Bovendien hebben vele Europese steden af te rekenen met problemen zoals een verouderde infrastructuur en smalle straten, vooral als het historische steden betreft. Naast deze lokale uitdagingen worden steden wereldwijd geconfronteerd met problemen zoals klimaatopwarming, energieafhankelijkheid en hogere energiekosten. Stedelijke autoriteiten in alle EU-lidstaten delen gemeenschappelijke uitdagingen, gaande van ontoereikend openbaar vervoer tot lange pendeltrajecten voor de burgers. Het meest voorkomende probleem is congestie, met gevolgen voor de gezondheid, het gebruik van de openbare ruimte en het lokale BBP.

Hoge temperaturen gerelateerd aan klimaatverandering kunnen problemen opleveren voor de infrastructuur — vervormde wegen en sporen kunnen de aanvoer van goederen en pendelaars bemoeilijken. Het bouwen van infrastructuur die voorzien is op toekomstige klimaatverandering en niet in risicogebieden (zoals overstromingsgebieden) zal resulteren in lagere kosten en grotere doeltreffendheid. Ook op het vlak van transport en stadsplanning moet op geïntegreerde wijze rekening worden gehouden met klimaatrisico's. Warmteproductie ten gevolge van transport en warmtevasthoudende oppervlakken (zoals asfalt) verergeren de impact van hittegolven in stedelijke gebieden. Hoge temperaturen verergeren luchtvervuiling door de verhoogde vorming van ozon aan de grond, (ozonprecursoren zoals NO_x worden afgegeven tijdens brandstofverbranding, bijv. door wegvervoer). Transportbeheer kan hittegolven en luchtvervuilende stoffen dus verminderen. Overstroming in de stad wordt verergerd door niet-doorlatende bodems, zoals wegen en parkings.¹⁸

¹⁷ <https://www.kowi.de/Portaldata/2/Resources/fp/trip-urban-mobility.pdf>

¹⁸ EMA-verslag over Stedelijke aanpassing, 2012.

Stedelijke Autoriteiten werken al vele jaren samen met lokale, nationale en Europese initiatieven en projecten inzake duurzame stedelijke mobiliteit, met name onder de Convenant van burgemeesters¹⁹ om BKG-emissies te verlagen en het beleidskader van de Slimme steden en gemeenschappen (concreet ondersteund door het Europees innovatiepartnerschap voor slimme steden en gemeenschappen²⁰ en de respectieve Horizon 2020 oproepen²¹) om innovatieve, overdraagbare oplossingen te ontwikkelen. Een deel van dit werk wordt weerspiegeld in de vastlegging van duurzame mobiliteitsplannen (SUMP's) die een gemeenschappelijke langetermijnvisie mogelijk maken voor de mobiliteitsstrategieën in steden waarbij de burger centraal staat en de openbare ruimte doelmatig wordt gebruikt. De UIA wil dit ondersteunen. Er zijn enkele belangrijke elementen waarmee die stedelijke autoriteiten die projecten voorstellen rekening moeten houden:

- Het stimuleren en vergemakkelijken van fietsen (o.a. e-bikes en bakfietsen) als een gezond, schoon en kostenefficiënt transportmiddel
- Het ondersteunen van oplossingen die bijdragen tot de implementatie en ontwikkeling van SUMP's als onderdeel van de geïntegreerde strategie van een stedelijke autoriteit
- Innovatieve multi-modale knooppunten en mobiliteitsdiensten, waardoor transportwijzen perfect op elkaar aansluiten en waarbij passagiers met kennis van zaken kunnen beslissen, ticketverkoop, routebeschrijving om zich op de meest doelmatige en duurzame manier te verplaatsen
- Het opzetten van logistieke knooppunten om congestie te verminderen en de gemiddelde reissnelheid te verhogen
- Het steunen van oplossingen op het vlak van gedeelde mobiliteit zoals carpooling of systemen voor het delen van fietsen²² die geleidelijk deel gaan uitmaken van het stedelijk landschap,
- Het vergemakkelijken en invoeren van innovatieve alternatieve brandstoffen (bijv. biobrandstof, energie uit afval, elektriciteit uit fotosynthese) infrastructuur, in het bijzonder oplaadpunten voor elektrische voertuigen, andere incentives.
- Wegen kunnen aangepast en heraangelegd worden als overstromingsbescherming. Begroeide bermen en bomen langs de wegen verminderen de risico's van overstroming en hittegolven en verbeteren ook de lucht- en levenskwaliteit.
- Bijdragen aan meetbare, overdraagbare en hulpbronnefficiënte oplossingen door het documenteren van waargenomen basisgebruik en vooruitgang, door standaardindicatoren en passende gegevensverzameling, formaten, en het delen en publiceren van regels.

¹⁹ <http://www.covenantofmayors.eu>

²⁰ <http://eu-smartcities.eu>

²¹ <http://ec.europa.eu/geninfo/query/index.do?queryText=H2020-SCC>

²² <http://civitas.eu/sites/default/files/civitas-plus-innovative-urban-transport-solutions-www-final.pdf>

- Verzekeren dat elke oplossing voor gegevensverwerking interoperabel is en gebaseerd op open standaarden.

De soorten activiteiten die kunnen worden voorgesteld omvatten technologische, maatschappelijke, culturele, economische en milieu-aspecten. Hierbij is een actieve rol voor burgers en gemeenschappen alsook bedrijven en openbaarvervoeraanbieders weggelegd. Stedelijke autoriteiten moeten experimenteren met gedurfde ideeën en zij moeten gemeenschappen en burgers hierbij betrekken met het oog op een soepele transitie naar duurzamere transportwijzen.

Alle nieuwe infrastructuur die wordt voorgesteld voor EU-financiering moet een klimaatkwetsbaarheids- en risicobeoordeling bevatten en indien nodig de geschikte aanpassingsmaatregelen nemen inzake klimaatverandering.

4. Uitgangspunten voor de financiering

Totale kosten-principe

Het UIA-initiatief werkt op basis van het 'totale kosten'-principe. Het EFRO financiert maximaal 80% van de subsidiabele kosten van het project. Iedere partner die EFRO-subsidie ontvangt, moet een publieke of particuliere bijdrage van ten minste 20% inbrengen, hetzij uit eigen middelen hetzij uit andere bronnen, om de begroting sluitend te krijgen. De bijdrage van de partners kan in geld of in natura zijn. Let wel, onbetaald vrijwilligerswerk komt niet in aanmerking onder de UIA-subsidiabiliteitsregels, terwijl betaald personeel moet worden beschouwd als een bijdrage in geld.

EFRO-betalingen

De uitbetaling van de subsidie is in principe gebaseerd op voorschotbetalingen vanuit het EFRO²³ en ook op het principe van vergoeding van feitelijk gemaakte kosten (waaronder vaste tarieven):²⁴

- Na ondertekening van het Subsidiecontract wordt een eerste voorschot (50% van de EFRO-subsidie) overgemaakt aan de Stedelijke Hoofddooriteit binnen de 90 dagen volgend op de ondertekening van het Subsidiecontract (en indien nodig van de

²³ Zoals vermeld in de Delegatieovereenkomst ondertekend tussen de Europese Commissie en de Région Hauts-de-France (ex-Région Nord-Pas-de-Calais) in 2015

²⁴ Idem

Partnerschapsovereenkomst). Dit eerste voorschot dekt ook de forfaitaire som voor voorbereidingskosten (maximum 16.000 euro van EFRO).

- Na indiening en goedkeuring van een tussentijdse voortgangsrapportage en projectuitgaven gecontroleerd door de eerstelijnscontroleur, wordt een tweede voorschot (30% van de EFRO-subsidie) uitbetaald aan de Stedelijke (Hoofd)autoriteit. De gerapporteerde uitgaven moeten minstens 70% uitmaken van de eerste voorfinanciering (overeenstemmend met 35% van de totale begroting).
- Een derde EFRO-betaling van 20% van de EFRO-subsidie (min de forfaitaire som toegewezen voor de projectsluiting en de kennisoverdracht) wordt gedaan aan de stedelijke (hoofd)autoriteit na indiening en goedkeuring van het laatste voortgangsrapport. Dit rapport, dat binnen uiterlijk 3 maanden na de einddatum van het project moet zijn ingediend, omvat de uiteindelijke projectuitgaven gecontroleerd door de eerstelijnscontroleur. Het is belangrijk op te merken dat de derde betaling niet meer is gebaseerd op het voorschotprincipe maar op het principe van vergoeding van gemaakte en betaalde kosten. De projectpartners moeten hun uitgaven dus voorfinancieren tijdens de laatste fase van de projectuitvoering.
- Een laatste betaling wordt overgemaakt aan de Stedelijke (hoofd)autoriteit na de goedkeuring van de inhoudelijke eindrapportage (ingediend binnen uiterlijk één jaar na de einddatum van het project). De betaling bedraagt maximum 12.000 euro van EFRO en dekt de fase projectafsluiting en kennisoverdracht.

5. Het genereren en ontwikkelen van projecten

5.1 Partnerschappen voor Urban Innovative Actions

Alleen subsidiabele stedelijke autoriteiten zoals gedefinieerd in artikel 2 van de Gedelegeerde Handeling van de UIA kunnen een Aanvraagformulier indienen in het kader van een UIA-projectoproep.

Bij UIA-projecten wordt echter van stedelijke autoriteiten verwacht dat ze sterke lokale partnerschappen vormen met de juiste combinatie van partners die elkaar aanvullen. Alle partners moeten afkomstig zijn uit de EU. Een partnerschap voor een UIA-project kan bestaan uit een Stedelijke (hoofd)autoriteit, Stedelijke Partnerautoriteiten en Uitvoeringspartners. Een bredere groep stakeholders maakt geen deel uit van het projectpartnerschap maar moet ook betrokken worden bij het project.

- **Stedelijke Autoriteit (of Stedelijke Hoofdautoriteit in geval van een project ingediend door verschillende stedelijke autoriteiten):** het UIA-Initiatief functioneert op basis van een Stedelijke Autoriteit die verantwoordelijk is voor de algehele uitvoering en aansturing van het hele project. De Stedelijke 'hoofd)autoriteit ondertekent het subsidiecontract met de Uitvoerende Entiteit en ontvangt de EFRO-subsidie om deze te verdelen over de andere partners (Stedelijke Partnerautoriteiten en/of Uitvoeringspartners) naargelang hun specifieke rol en verantwoordelijkheden (en hieraan gekoppeld budget). In geval van georganiseerde agglomeraties wordt dit geheel, inclusief alle andere stedelijke autoriteiten die in de agglomeratie betrokken zijn, beschouwd als één enkele Stedelijke Autoriteit en vermeld als de Stedelijke Hoofdautoriteit in het kader van het UIA-project.
- **Stedelijke Partnerautoriteiten:** Alle verenigingen van stedelijke autoriteiten (nationale/regionale verenigingen van stedelijke autoriteiten, territoriale pacten of verenigingen, ontwikkelingswijken, etc.) die niet de juridische status van georganiseerde agglomeraties hebben, evenals individuele stedelijke autoriteiten zonder geformaliseerde samenwerkingsovereenkomst, maar die wel bereid zijn om gezamenlijk een aanvraag in te dienen in het kader van het UIA-Initiatief, vermelden op het Aanvraagformulier één enkele PAE als Stedelijke Hoofdautoriteit en de andere PAE's als Stedelijke Partnerautoriteiten. De Stedelijke Partnerautoriteiten zijn verantwoordelijk voor de uitvoering van de concrete activiteiten en de totstandkoming van de bijbehorende deliverables/outputs. Stedelijke Partnerautoriteiten hebben recht op een deel van het projectbudget en declareren de kosten die zij maken voor de uitvoering van de activiteiten. Gedetailleerde informatie over Stedelijke Partnerautoriteiten (zoals juridische status, ervaringen en competenties, contactpersonen, etc.) wordt gegeven in het Aanvraagformulier.
- **Uitvoeringspartners:** instellingen, bureaus, organisaties, private partners of verenigingen die een actieve rol spelen in de uitvoering van het project. Stedelijke Autoriteiten moeten hun Uitvoeringspartners selecteren met respect voor de principes van transparantie en gelijke behandeling. Zij zijn verantwoordelijk voor de uitvoering van de concrete activiteiten en de totstandkoming van de bijbehorende deliverables/outputs. Er wordt op gewezen dat enkel organisaties met rechtspersoonlijkheid het recht hebben om deel te nemen aan een project als Uitvoeringspartners. Adviesbureaus waarvan de voornaamste doelstelling de ontwikkeling en het beheer van Europese projecten is, mogen niet deelnemen aan het project als Uitvoeringspartners.

- Daarnaast moet **een bredere groep stakeholders** worden betrokken bij het opzetten en uitvoeren van het project. Deze groep kan onder meer instellingen, bureaus, organisaties en verenigingen omvatten. Zij hebben geen concrete taak (en krijgen dus geen speciaal uitvoeringsbudget) maar worden als relevant beschouwd om een soepele en doeltreffende uitvoering te garanderen en draagvlak voor het project te creëren.

Nadere informatie over de taken en verantwoordelijkheden van de Stedelijke Autoriteiten (of eventuele Stedelijke Partnerautoriteiten) en Uitvoeringspartners wordt gegeven in paragraaf 2.1 van de UIA Guidance.

5.2. Projectactiviteiten

Activiteiten in het kader van UIA-projecten dienen te worden georganiseerd op basis van werkpakketten en moeten bijdragen aan één of meerdere thematische doelstellingen en de bijbehorende investeringsprioriteiten van het EFRO zoals beschreven in de eerste alinea van artikel 9 CPR²⁵ voor de ESI-fondsen en artikel 5 van de EFRO-verordening.

Hiervoor moeten verschillende soorten WP's worden gebruikt:

- WP Voorbereiding
- WP Projectbeheer
- WP Communicatie
- WP Uitvoering
- WP Investering

Behalve voor het Werkpakket investering, zijn alle typen WP's in UIA-projectaanvragen verplicht.

Ieder project krijgt de beschikking over een UIA-deskundige die:

²⁵ Gemeenschappelijke Verordening (EU) nr. 1303/2013:
<http://eurlex.europa.eu/legalcontent/EN/TXT/?uri=celex:32013R1303>

- doorlopend inhoudelijk advies en informatie geeft over de actie, met name met betrekking tot het innovatieve aspect daarvan
- helpt met het ontwikkelen van documenten en outputs om ervaringen, goede praktijken e.d. te verzamelen en onder een breder publiek te verspreiden
- zorgt dat de actie op schema en op koers blijft conform het goedgekeurde voorstel

De kosten van UIA-deskundigen (inclusief reis- en verblijfkosten) worden door UIA vergoed.

Meer informatie over de structuur van het werkplan voor een UIA-project en over de rol en de taken van UIA-deskundigen is te vinden in de UIA Guidance.

5.3 Begrotingslijnen en subsidiabele kosten

Alle uitgaven in verband met de uitvoering van de UIA-projecten zijn subsidiabel zoals bepaald in de UIA Guidance (zie paragraaf 4.2) en op basis van de volgende begrotingslijnen:

- Personeelskosten
- Kantoor- en administratieve kosten
- Reis- en verblijfkosten
- Externe expertise en diensten
- Uitrusting
- Infrastructuur en bouwwerkzaamheden

6. Aanvraagprocedure

Het aanvraagdossier voor de tweede projectoproep voor UIA bestaat uit:

- Deze Terms of Reference (beschikbaar in alle EU-talen)
- Technische instructies voor het Electronic Exchange Platform (EEP)
- Gedetailleerde instructies voor het invullen van het Aanvraagformulier (online beschikbaar in alle EU-talen binnen het EEP-systeem)

Een werkversie van het Aanvraagformulier en de Eigen Verklaring is ook beschikbaar als hulp bij het opstellen van de aanvraag (word-document alleen beschikbaar in het Engels)

Daarnaast zal de UIA Guidance (alleen beschikbaar in het Engels) veelvuldig moeten worden geraadpleegd voor wat betreft de algemene regels van het Initiatief.

Alle documenten zijn ook te vinden op de UIA-website.

De aanvraagprocedure verloopt 100% papierloos via het Electronic Exchange Platform (EEP) van UIA.

De aanvraag bestaat uit een Aanvraagformulier en een gescande, ondertekende Eigen Verklaring.

Er kan ook een bijlage worden geüpload en bij het Aanvraagformulier worden gevoegd. Dit kan een kaart zijn met het gebied van de interventie, een grafiek, een infografiek, etc. Het type en de grootte van het bij te voegen bestand worden aangegeven in de EEP guidance. Aanvragers kunnen een aanvraag indienen in het EEP tot ten laatste één maand voor de uiterste indieningsdatum. Nieuws over de beschikbaarheid hiervan wordt gepubliceerd op de UIA-website.

Aanvragers wordt dringend geadviseerd om het Aanvraagformulier in te vullen in helder Engels, hoewel het ook in een van de andere officiële EU-talen mag worden ingediend.

De strategische en operationele beoordeling zal plaatsvinden op basis van de Engelse versie van het Aanvraagformulier (aanvraagformulieren in een andere taal zullen in opdracht van het Permanent Secretariaat (PS) door een extern vertaalbureau in het Engels worden vertaald). Het PS kan geen garanties geven ten aanzien van de kwaliteit van de vertaling, deze is voor risico van de aanvrager. Het subsidiecontract, projectbeheer, formele rapporten, belangrijke deliverables en alle communicatie met de Uitvoerende Entiteit en het PS moet in het Engels zijn.

De uiterste datum voor indiening van het Aanvraagformulier en de Eigen Verklaring is 14/04/2017 14h00 CET.

7. Selectieprocedure

Na indiening doorloopt iedere aanvraag een selectieprocedure, die uit de volgende stappen bestaat:

1. Subsidiabiliteitscontrole
2. Strategische beoordeling
3. Operationele beoordeling

7.1 Subsidiabiliteitscontrole

Na afsluiting van een projectoproep voert het PS voor alle ingediende aanvraagformulieren een subsidiabiliteitscontrole uit. Het doel van de subsidiabiliteitscontrole is:

- Controleren of de ontvangen Aanvraagformulieren en hun bijlagen voldoen aan de subsidiabiliteitscriteria.
- Verdere beoordeling van niet-subsidiabele aanvragen vermijden
- Gelijke behandeling van alle voorstellen die in aanmerking komen voor financiering verzekeren

De subsidiabiliteitscriteria van de UIA zijn als volgt:

1. Het Aanvraagformulier is elektronisch via het EEP ingediend vóór de deadline die in de Terms of Reference van de projectoproep staat aangegeven
2. Het Aanvraagformulier is volledig ingevuld
3. De aanvrager is een afzonderlijke stedelijke autoriteit van een Plaatselijke administratieve eenheid (PAE) die op basis van de urbanisatiegraad is gedefinieerd als agglomeratie, stad of voorstad, met ten minste 50.000 inwoners.

OF

De aanvrager is een vereniging of groepering van stedelijke autoriteiten die juridische status van georganiseerde agglomeraties hebben bestaande uit PAE's waar de meerderheid (minstens 51%) van de inwoners woont in PAE's die op basis van de urbanisatiegraad zijn gedefinieerd als agglomeratie, stad of voorstad, met in totaal ten minste 50.000 inwoners

OF

De aanvrager is een vereniging of groepering van stedelijke autoriteiten die niet de juridische status van georganiseerde agglomeraties hebben, waar alle betrokken stedelijke autoriteiten (Stedelijke Hoofddooriteit en Stedelijke Partnerautoriteiten) PAE's zijn die op basis van de urbanisatiegraad zijn gedefinieerd als agglomeratie, stad of voorstad, met een totale bevolking (Stedelijke Hoofddooriteit plus stedelijke Partnerautoriteiten) van ten minste 50.000 inwoners

4. In geval van een vereniging of groepering van stedelijke autoriteiten die geen juridische status als georganiseerde agglomeratie hebben, is er één Stedelijke Hoofddooriteit

aangegeven en worden daarnaast de Stedelijke Partnerautoriteiten genoemd in het Aanvraagformulier

5. De subsidiabiliteitstermijn wordt in acht genomen: de einddatum van het project komt overeen met de voorschriften van de oproep en het Initiatief
6. De eisen ten aanzien van het maximale budget en het cofinancieringsbeginsel zijn in acht genomen.
7. Alle betrokken partners (Stedelijke (hoofd)autoriteit, Stedelijke Partnerautoriteiten en Uitvoeringspartners) komen uit EU-lidstaten.
8. Stedelijke autoriteiten die een aanvraag indienen (stedelijke (hoofd)autoriteiten en/of Stedelijke Partnerautoriteiten) zijn slechts betrokken bij één projectvoorstel in het kader van dezelfde Projectoproep.
9. Stedelijke autoriteiten die een aanvraag indienen (stedelijke (hoofd)autoriteiten en/of Stedelijke Partnerautoriteiten) worden niet geselecteerd en gefinancierd voor hetzelfde onderwerp van een vorige Projectoproep.
10. De Eigen Verklaring ondertekend door de wettelijke vertegenwoordiger van de Stedelijke (Hoofd)autoriteit wordt geüpload in het EEP-systeem vóór de deadline van de oproep.

Als niet aan alle bovenstaande voorwaarden is voldaan, wordt de aanvraag niet-subsidiabel geacht en wordt geen verdere beoordeling uitgevoerd.

7.2 Strategische beoordeling

Aanvragen die als subsidiabel zijn aangemerkt, worden onderworpen aan een strategische beoordeling door een panel van externe deskundigen. Deze strategische beoordeling vormt 80% van het gewicht van de totale projectbeoordeling en berust op de volgende criteria:

- Innovativiteit (40% van het totale gewicht) – In hoeverre kan de aanvrager aantonen dat het projectvoorstel vernieuwend is (nog niet eerder uitgetest en uitgevoerd in de praktijk in het betrokken stedelijk gebied en elders in de EU) en duidelijk de potentie heeft om meerwaarde te creëren?
- Partnerschap (15% van het totale gewicht) – In hoeverre zijn de belangrijkste stakeholders (eventuele Stedelijke Partnerautoriteiten, Uitvoeringspartners) relevant voor de uitvoering van het project?

- Meetbaarheid (15% van het totale gewicht) – In hoeverre zal het project meetbare resultaten opleveren?
- Overdraagbaarheid (10% van het totale gewicht) – In hoeverre zal het project overdraagbaar zijn naar andere stedelijke gebieden in Europa?

De indicatieve beoordelvingsvragen voor elk criterium zijn te vinden in paragraaf 3.2.2 van de UIA Guidance.

Het panel van externe deskundigen zal ook nagaan of projecten bijdragen tot de thematische doelstellingen voor de ESI-Fondsen en het gemeenschappelijke strategische kader zoals beschreven in de eerste alinea van artikel 9 CPR, of de projecten geïntegreerde antwoorden voorstellen voor de genoemde uitdagingen en of zij in lijn liggen met de principes van duurzame stedelijke ontwikkeling. De Commissie en de Uitvoerende Entiteit kunnen besluiten een project niet te selecteren wanneer niet aan deze doelstellingen wordt bijgedragen.

Op basis van de strategische beoordeling brengt het panel van externe deskundigen een rangorde aan in de beoordeelde aanvragen. In overleg met de Commissie worden aanvragen die boven een bepaalde drempel scoren, doorgelaten naar de operationele beoordeling. Na afloop van de strategische beoordeling worden aanvragers in kennis gesteld van het besluit inzake hun aanvraag (al of geen voortzetting).

7.3 Operationele beoordeling

De operationele beoordeling wordt uitgevoerd door het PS en vormt 20% van het gewicht van de totale projectbeoordeling.

De operationele beoordeling is vooral bedoeld om de kwaliteit van het voorstel te toetsen. Daarbij gaat het onder meer om de haalbaarheid, consistentie en samenhang van het werkplan, de kwaliteit van de voorgestelde beheersstructuren, de samenhang en evenredigheid van de begroting, en de kwaliteit van de voorgestelde communicatieactiviteiten.

De indicatieve beoordelvingsvragen voor het criterium "Kwaliteit" zijn te vinden in paragraaf 3.2.3 van de UIA Guidance.

Na de operationele beoordeling wordt de definitieve selectie gemaakt door een selectiecommissie, bestaande uit vertegenwoordigers van de Uitvoerende Entiteit en de Commissie. De Commissie heeft het laatste woord bij het al dan niet selecteren van projecten. Na afloop van de operationele beoordeling worden aanvragers in kennis gesteld van het besluit.

7.4 Scoresysteem

Aan elk van de gewogen criteria wordt een score van 1 tot 5 toegekend, resulterend in een gemiddelde score per project.

Nadere informatie over het scoresysteem voor de beoordeling is te vinden in paragraaf 3.2.4 van de UIA Guidance.

Bij de toepassing van het scoresysteem wordt niet alleen rekening gehouden met de specifieke verdienste van elk projectvoorstel, maar in de geest van een concurrerend proces, wordt ook een vergelijking gemaakt met andere projectvoorstellen ingediend in het kader van dezelfde Projectoproep. Aanvragers van projectvoorstellen die niet zijn geselecteerd voor de operationele beoordeling of uiteindelijk niet worden goedgekeurd, krijgen daarom geen scores maar alleen gedetailleerd commentaar op alle beoordeelde criteria.

8. Aanbestedingen, accountantscontrole en staatssteun

Projectpartners die op grond van de nationale aanbestedingswetgeving aan de definitie van een aanbestedende dienst voldoen, dienen zich aan de toepasselijke aanbestedingsregels te houden.

Door het project gedeclareerde uitgaven moeten door een eerstelijnscontroleur worden gecontroleerd. In zijn verklaring moet de eerstelijnscontroleur aangeven of de gedeclareerde uitgaven wettig en regelmatig zijn, of de producten en diensten daadwerkelijk geleverd zijn, of de gedeclareerde uitgaven kloppen en of de uitgaven en acties aan de communautaire en nationale regels voldoen. Daar de eerstelijnscontroleur rechtstreeks wordt aangesteld en betaald door het UIA-Initiatief, moeten geen controle-/ auditkosten worden voorzien door het projectpartnerschap bij het bepalen van de projectbegroting.

Om gelijke voorwaarden te creëren voor alle ondernemingen die actief zijn in de interne markt, moeten goedgekeurde projecten opgezet worden in overeenstemming met de regelgeving inzake

staatssteun om de doelmatigheid van de overheidsuitgaven te waarborgen en ter voorkoming van marktverstoringen zoals verdringing van private financiering, de vorming van ondoelmatige marktstructuren of de instandhouding van inefficiënte bedrijven.²⁶ Er moet over worden gewaakt dat financiering van Urban Innovation Actions de concurrentie niet verstoort en ook niet leidt tot onnodige marktbemoeienis. Over het algemeen verwacht de Europese Commissie dat de meerderheid van de te financieren projecten in deze tweede oproep geen of slechts beperkte economische activiteiten zullen omvatten en geen of zeer geringe impact op de handel tussen de Lidstaten zullen hebben.

De Europese Commissie financiert de Urban Innovative Action door het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling (tot 80% van de projectkosten) onder indirect beheer. Met betrekking tot de 80% financiering door de UIA, is een consistentiecontrole van de staatssteun nodig om te waarborgen dat openbare steun geheel ten goede komt aan de interne markt. Rekening houdend met het innovatieve en open karakter van UIA die werkt op basis van projectoproepen die creatieve oplossingen voortbrengen en de algemene thema's die voor de oproepen werden geselecteerd, blijkt dat de staatssteunconsistentie, indien men wil waarborgen dat het verstorend effect van de EU-begrotingsmiddelen beperkt blijft, gebaseerd moet zijn op een beperking van maximum 500.000 euro van het totale bedrag aan UIA-financiering die naar een individuele onderneming in een bepaald project kan gaan.

De overige kosten (minstens 20% van de projectkosten) kunnen hetzij door private hetzij door overheidsbijdragen worden gedekt. Wanneer dergelijke bijdragen afkomstig zijn van private bronnen vallen ze buiten de context van wetgeving omtrent staatssteun. Wanneer er echter bijdragen zijn van overheidsmiddelen van een lidstaat aan projecten die "economische activiteiten" behelzen, d.w.z. het aanbieden van goederen en diensten op de markt, dan moeten dergelijke projecten zo worden opgezet dat alle overheidsbijdragen op alle niveaus voldoen aan de Staatssteunwetgeving, dus op het niveau van de eigenaar, fabrikant en/of beheerder van het project of de inrichting. In dergelijke gevallen moet de overheidsfinanciering voldoen aan de vereisten van de minimis-verordening, of aan de voorwaarden van de algemene groepsvrijstellingsverordening (GBER) of het besluit betreffende diensten van algemeen economisch belang (SGEI).

²⁶ Voor meer informatie over het begrip staatssteun, zie de mededeling van de Commissie betreffende het begrip staatssteun zoals vermeld in Artikel 107(1) TFEU ('NOA'), gepubliceerd op: [http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:52016XC0719\(05\)&from=EN](http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:52016XC0719(05)&from=EN).

Nadere informatie over aanbestedingen en staatssteun is te vinden in paragraaf 4.4.6 en 4.4.7 van de UIA Guidance.

9. Aanspreekpunt

De medewerkers van het PS staan klaar om antwoord te geven op alle mogelijke technische vragen van aanvragers. De contactgegevens zijn te vinden op de UIA-website.

Het PS zal ook vier 'Applicant Seminars' organiseren in verschillende steden in Europa. De datums en locaties van de seminars zijn te vinden op de UIA-website onder "Events".

Daarnaast zullen webinars worden georganiseerd over specifieke aspecten van de projectontwikkeling en de indiening. De datums en onderwerpen van de webinars zijn te vinden op de UIA-website onder "Events".

10. Belangrijke datums

- 16/12/2016 – Lancering van de tweede projectoproep
- 12/2016 – 02/2017 – Applicants seminars en webinars
- 14/04/2017 – Uiterste datum voor indiening van de Aanvraagformulieren
- 10/2017 – Indicatieve datum van het definitieve besluit over de goedkeuring van projecten
- 11/2017 – Indicatieve startdatum van goedgekeurde projecten

Wij hopen binnenkort uw projectvoorstellen te ontvangen!